

скарать двѣ малки дѣца, едното хваща другото за косата, поразтърсва го малко, и то заплаква. Слѣдъ това то се хвърля върху първото, набива го малко, хваща го за косата и се отдръпва. Послѣ, първото дѣте се приближава при второто, дава му едно орѣхче и се помиряватъ. Както виждате, бърза процедура, бърза сждба, бързо разрѣшение на въпроситѣ.

Казвамъ: въ съврѣмения животъ на човѣка има редъ архаическъ, редъ атавистически идеи и чувства, които се прѣповтарятъ периодически. Често и напръднали, разумни хора, когато изпаднатъ подъ влиянието на тия атавистически мисли и чувства, изгубватъ присѣтствието на духа си, изгубватъ яснотата и бистротата на съзнанието си. И вие виждате тогава този човѣкъ, който прѣди единъ часъ, прѣди единъ день е билъ готовъ да възлюби цѣлия свѣтъ, щомъ изпадне въ нѣкое тъмно състояние на миналото, започва да говори, че хората сж лоши, че всичко въ свѣта е мракъ и тъмнина и т. н. Питамъ: какъ е възможно да стане такава бърза промѣна съ човѣка, който до вчера е казвалъ, че е готовъ на всички жертви, че е готовъ да възлюби цѣлия свѣтъ? Каква любовъ е неговата? Реално ли е това? — Реални нѣща сж само тѣзи, които не търпятъ никакви прсмѣни. Какъ е възможно една рѣка, която до вчера е била чиста, днесъ да се размжти? — Щомъ тази рѣка се размжтва, има причини за това. Когато една рѣка се размжтва, това показва, че всички дървчета около нея сж изсѣчени. Щомъ дърветата около една рѣка се изсѣкатъ, тя носи калъ, която я прави мжтна.

Сжщото нѣщо се забѣлѣзва и въ живота. Въ всѣка страна, въ която дърветата се изсичатъ и растителността не се подържа, никаква култура не може да има. Този законъ е вѣренъ и по отношение на самия човѣкъ. Често хората страдатъ по причина на това, че изтрѣбватъ растителността на своя организъмъ. Ако разгледаме организма на нѣкой здравъ човѣкъ, въ него виждаме гжсти гори и бо-